

Hirschberg Móric És Vilmos Rokonokkal

Ez a kép a Tűzoltó utcában készült [Budapesten] az 1920-as években. Itt lakott Vilmos bácsi, nagyapám testvére. A képen ő látható (jobbról) a nagyapámmal, Hirschberg Móriccal (balról). A Vilmos bácsi mellett álló nő az első felesége, a másik nő valami rokon lehet, de nem tudom, ki. Vilmos suszter volt, és Pesten a Tűzoltó utcában lakott. Ott volt egy nagy cipésműhelye, ahol sitzeket adott ki. Ő már akkor idős volt, és maga nem dolgozott, csak helyeket adott ki másoknak, minthogyha azok neki dolgoztak volna, ezzel volt legalizálva a műhely. De akik ott dolgoztak, azoknak saját kuncsaftjaik voltak, és a sitzért [helyért] fizettek a nagy-nagybácsinak. A Vilmos bácsi özvegyen maradt, és nyolcvanvalahány éves korában elvett egy asszonyt, aki német állampolgár volt, hogy a házasság révén magyar állampolgár lehessen. A háborúban mind a ketten meghaltak. Nagyapám 1867-ben Ungmogyoróson született [Árva megye]. A dédapám korán halt meg, a gyerekei szegénységben maradtak. A nagyapám pincér volt, aztán 1898-ban bekerült a KuK hadseregbe, ahol szanitéc volt a gyalogezredben. Mint őrzetető szerelt le 12 évi szolgálat után. Amikor leszerelt, megkapta az abschiedet [leszerelőlevél, obsit], és akkor valahogy Kabára került [Kaba: Nagyközség Hajdú vm.-ben, az 1910. évi népszámlálás idején 6800 főnyi lakossal. A kabai hitközséget 1862-ben alapították. Volt Hevra Kadisa, rituális fürdő, zsidó elemi iskola. - A szerk.], és elszegődött egy birtokra, ahol béresekre meg egyebekre felügyelt. És a birtokos családjába, a Löwinger családba nősült be. [Nem nagyon valószínű, hogy a nagypapa 12 évig volt katona és csak 31 éves korában került volna a hadseregbe. Elképzelhető, hogy 1898 körül vagy talán kicsit előtte leszerelt már - hiszen 1902-ben már gyermeke született, és 1906-ban már rasekol volt Kabán, tehát addigra már nagyon jól beilleszkedett ebbe a közösségbe. A másik lehetőség, hogy esetleg nem a nagypapa, hanem a dédnagypapa volt 12 évig katona, de a családi legenda a nagypapára ruházta ezt át. -- A szerk.] Jó hozományt adhatott az Löwinger. A nagyszüleim, különösen a nagyanyám nagyon ügyes volt gazdaságilag, úgyhogy három üzletük volt. Az egyik volt kocsmá, a másik egy szatócsüzlet és még valami, de nem tudom pontosan. A nagyapám nagyon népszerű ember volt. A nagymama, Löwinger Betti nem volt sájtli. Ő otthon volt, és irányította az üzleteket. 1926-1927 körül halt meg, és akkor minden elűszott. A nagyapám elég rabiátus ember volt, és

állítólag ha valakivel összeveszett a vendégek közül, kiverte. És hát a gyerekek, különösen János és szegény apám is, hordták el a pénzt, különösen nagymamám halála után.